

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F.

Nr 3

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

Ons volledig tekenverhaal

ZO WERD EEN HELD BELACHELIJK GEMAAKT

ZO WERD EEN HELD BELACHELIJK GEMAAKT




























Men bedreigt me met de dood indien jullie zich niet overgeven... Aanzie me als dood en vecht tot de laatste man !


Dat is beloofd, heer ! Maar mijn hart bloedt wanneer ik u in doodsgevaar zie...


Mijn leven telt niet ! Hoofdzaak is dat deze vesting in de handen van de koning van Frankrijk blijft !


Kort daarna...
Laat de beul komen ! Ik ben klaar !
God zou het me nooit vergeven, dat ik een zo edel krijger zou laten doden ! Mijn chirurgen zullen uw wonden verzorgen.


Ik stel me tevreden met uw erewoord. U mag vrij rond lopen in het Spaanse kamp.
Mijn erewoord zou me meer binden dan zware kettingen !


Ik heb mijn koning gezworen dat ik u tot de zege zou bevechten, en ik zal alles in het werk stellen om te vluchten en de strijd opnieuw aan te binden !


De gevangene wordt in een torenkamer opgesloten en streng bewaakt.


Enkele dagen later zijn de talrijke wonden van La Palice weer geheeld.
U vindt de tijd hier wel eindeloos, heer ?
Had ik maar iemand om me gezelschap te houden, al was het maar een hond...


De gouverneur schenkt aan de jonge edelman een hazewind.
Het dier heet doña Bella.
Het schijnt een zeer gevoelige hond te zijn... Gelieve zijn excellentie in mijn naam te danken.


Op zekere dag, tijdens een wandeling in de gevangenistuin...




Verdorie ! doña Bella is verdwenen...


Enkele ogenblikken later...
Ha ! Ha ! Het is langs dit gat dat de hond terugkomt... Wat heeft hij daar in zijn muil ?...


Een boerenmes ! Laten we het verstoppen. Dat kan van pas komen


Diezelfde avond...
Onder de muur bevindt er zich dus een doorgang. Dit mes is stevig en deze mortel al zeer oud !...


Na tien nachten hard werken...
De staven begeven...


La Palice heeft zijn lakens aan elkaar gebonden om er een koord van te maken...


De schildwacht !...


Hij heeft mijn lakens gezien !... Op leven en dood !


Wanneer je zwijgt zal er je niets overkomen... Excuseer me, maar ik *moet* hier weg...


Goed, help me graven !


Mijn neus en mijn oren zitten vol aarde... maar ik ben er door geraakt !... Eindelijk vrij !...


Ai ! De nachtwacht ! Nu is alles verloren !


Het is een boer met een hond...
Wat richt je hier uit ?


Onkennelijk onder zijn vuile kleren, brengt de edelman de soldaten op een dwaalspoor door zijn houding en zijn stem te veranderen...
Dit arme dier lag daar zo erbarmelijk te huilen... Is dat niet de hond van de gevangene ?...


Dank u wel, kerel !
Het dier is wellicht weggelopen op het ogenblik dat de wacht zich aan de andere kant bevond.


Mijnheer de la Palice zou wel graag met zijn hond meegelopen zijn.
Ha, ha ! Het zal niet voor deze nacht zijn !...


God zij dank ! Mijn list is geslaagd, al heeft het me dan ook Bella gekost.

Enkele dagen later keert La Palice met versterking terug naar de vesting die nog steeds stand houdt.



De hertog van Nemours, die het Franse leger aanvoerde, werd gedood bij de slag van Ravenna...



...de Franse legerleiders kiezen La Palice tot opperbevelhebber.



Toen Frans I in 1515 de troon besteeg, benoemde hij La Palice tot maarschalk van Frankrijk!



De coalitie tussen de keizer van Duitsland, de koning van Spanje en de Zwitsers bracht de Fransen over de Alpen naar Italië.



Op 30 september is maarschalk de La Palice, samen met ridder Bayard en maarschalk de Bourbon, een van de helden van Marignano.



Jaren gaan voorbij. De krijgskans keert voor Frans I.



Ik had hem nochtans met weldaden overladen. Mijnheer de maarschalk, ik beveel u deze verrader aan te houden.



Maarschalk de Bourbon heeft de rangen van de vijand vervoegd.



Op 25 februari 1525, staan de twee legers tegenover elkaar te Pavia.



Op de avond van die roemrijke dag.







En zo kwam de dappere maarschalk de La Palice, die door Frans de I^e « de held van de hopeloze gevallen » werd genoemd, door het verraad van een lafaard om het leven.



Volgende week: HANS GUTENBERG

Einde



ONDER ONS VERMA



TWIST...

ALS je denkt me daarmee vrees aan te jagen!

— Kom hier als je durft!

— Lafaard!

Met deze woorden beginnen doorgaans veel ruzies, en meestal wordt het niet bij woorden gelaten... Er volgen natuurlijk ook slagen, en dan een blauw oog, straf en wraakgevoelens voor een hele tijd...

Maar ja, wanneer men uitgedaagd wordt, wil men fier zijn, en op de uitdaging ingaan om zijn « eer » met de vuist te verdedigen, en dan denkt men een hele kerel te zijn...

Het spijt me, maar ik deel die mening niet.

Een kerel zijn, wil eerst en vooral zeggen: meester zijn van zijn zenuwen en zijn taal! Een echte kerel maakt zich niet kwaad, en beheerst zich! Een echte kerel beledigt niemand! Hij weet dat de belediging niet diegene treft tot wie ze wordt gericht, maar wel diegene die beledigt!

Vergeet dat nooit, vrienden.

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

RIA BROER, Oostboezemkade, 21, Gouda, Nederland, en Willy Verwij, Wethouder, Venteweg, 132, Gouda, Nederland, *zoeken correspondentvriendinnen in Engeland of Duitsland. Ze spreken Duits, Engels en frans. Ria is dertien jaar oud en Willy twaalf jaar.*

REX. E. ABOTT, Churchstreet, 47, East London, Zuid Afrika, *interesseert zich voor al wat scouting aanbelangt, alsook voor sport en fotografie, en verzamelt scouts-badges van gans de wereld. Men schrijve hem in het Engels.*

P. KEULERS, Bergerweg, 28, Einighaussen, Sittard (L.), Nederland, *zou graag corresponderen met een Kuifjeslezer van ongeveer vijftien jaar uit België, Curaçao of Suriname. Hij interesseert zich vooral voor de natuur, en verzamelt postzegels van alle landen.*

C. CLOOSTERMANS, Hertoginnestraat, 48, Turnhout, *is zestien jaar oud en zou graag corresponderen met een Kuifjeslezer van dezelfde leeftijd.*

JEAN DRAGUEZ, 349, avenue Brugmann, Ukkel-Brussel, *zou willen corresponderen met een Portugees, Spaans of Italiaans lezer, bij voorkeur in het Frans.*

JOSEPH DUPON, 1, Boterstraat, Ieper, *zoekt een vriend uit Parijs, Cannes of Nice, van vijftien tot zeventien jaar die belangstelling heeft voor de natuurwetenschap.*

BERICHT
VOOR ONZE CORRESPONDENTIE-VRIENDEN

WIE een correspondentie-vriend of vriendin verlangt, moet steeds zijn volledige naam EN VOORNAAM opgeven! In het vervolg zullen geen correspondentie-aanvragen meer aangenomen worden, indien de voornaam van de aanvrager of aanvraagster niet voluit vermeld werd.

KUIFJE IN DE POOLCIRKEL

EEN vriend belde ons op om een kleine anekdote te melden die hem overkomen was tijdens een zakenreis in Zweden.

Ziehier de gegevens:

— Ik bevond me op zekere dag te Kiruna, een klein stadje in de poolcirkel, in het huis van een vriendelijke familie. Een jongen van negen jaar lei voor mij acht albums op tafel. Hoe groot was m'n verwondering, toen ik zag dat het alle Kuifje's albums waren! Alhoewel hij geen woord verstond van de taal waarin de albums uitgegeven zijn, had hij die toch met de grootste aandacht herhaaldelijk bestudeerd en hij kende de verhalen op z'n duimke!

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE





KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

BIJ DE DOKTER

— Dokter, u moet me dadelijk helpen. Ik heb vijf jaar geleden een stuk van twintig frank ingeslikt...

— En waarom kom je dan nu pas ?

— Omdat ik die twintig frank niet eerder nodig had !

★

KLEIN MISVERSTAND

Mevrouw tot nieuwe huishoudster :

— Ik zou graag weten of je van katten houdt ?

— O ja, dat is in orde, hoor, mevrouw ! Ik lust alle vlees !

★

DE REDEN

Oude heer : Ben je aan het hengelen, ventje ? Waarom ben je niet naar school ?

Bengel : Omdat er daar geen vis zit, mijnheer.

(Deze mopjes werden ingezonden door Guy Roex, van Maaseik.)

Een fata morgana...

— Oef ! Nu zetten we de wagen weer ineen in een andere straat en we zijn uit het slop !

HIJ ZOU WACHTEN

EEN deftige heer trad een kantoor binnen en vroeg de direkteur te spreken.

— Het spijt me, maar die is niet hier, zei de bediende. Kan ik u helpen.

— Neen ! Ik zal wel wachten tot de direkteur terugkomt.

— Uitstekend, mijnheer, gaat u dan maar zitten.

Een uur later begon de bezoeker ongeduldig op en neer te lopen en ten slotte vroeg hij aan de bediende :

— Meent u dat het nog lang duurt vooraleer de direkteur komt ?

— Neen, niet zo lang, mijnheer. Drie à vier weken, geloof ik. Hij is zo juist met vakantie vertrokken, ziet u.

★

DE REKENLES

DE inspekteur kwam in de klas tijdens de rekenles en vroeg aan Jantje :

— Toon eens wat je kan, jongen, en geef me een getal van drie cijfers.

— 457, mijnheer.

— Mooi !

De inspekteur schreef op het bord 754 en wachtte op enige reaktie. Al de jongens zwegen echter als vermoord.

— Henri, geef me ook een getal met drie cijfers.

— 264, mijnheer.

— Goed !

De inspekteur schreef op het bord 462 en bekeek de jongens nieuwsgierig. Er was echter niemand die roerde.

— En jij, jongen, geef me ook een getal van drie cijfers.

— 333, mijnheer, en ik ben nu wel eens benieuwd te weten hoe u dat zult omdraaien !

— Waarom staren jullie me zo aan ? Ik had toch gezegd dat ik alléén op groot wild jaag !

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE ERG GEVOELIG?

	Ja	Neen
1. — Klopt je hart als een smidsehamer, wanneer je in de bioscoop naar een boeiende prent kijkt en de held het moet afleggen tegen de gangsters ?	....	....
2. — Kan je absoluut geen bloed zien ?	....	....
3. — Stotter je wanneer je ontroerd bent ?	....	....
4. — Beef je van spanning en onrust wanneer je een ruzie tussen twee nogal brutale kerels bijwoont ?	....	....
5. — Ben je opgewonden vóór en zenuwachtig en bang tijdens een onweer ?	....	....
6. — Voel je je knieën knikken als je een ongeluk ziet ?	....	....
7. — Schrik je erg bij een hevig lawaai of schril gefluit ?	....	....
8. — Schrik je ook van een hond die woedend blaft ?	....	....
9. — Kan je je moeilijk beheersen wanneer je voor een grote moeilijkheid staat ?	....	....
10. — Word je van emotie eerst bloedrood dan lijkbleek ?	....	....
Totaal	....	....

VOLGENDE WEEK DE OPLOSSING VAN
DE GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG

DE POSTILJON GEEFT JE HET ANTWOORD OP DE TEST

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van
KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH — TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

PEPIJN DE KORTE, koning van de Franken, belooft de Heilige Stoel te verdedigen tegen de Longobarden. In gezelschap van zijn zoon Karel trekt hij ten strijde tegen de ruiterij van de Longobarden. Deze laatsten moeten wijken. Prins Karel die er van droomt een cavalerie op te richten, maakt drie paarden van de Longobarden buit. Hij keert terug naar eigen rangen en wordt onder de ogen van zijn vader aangevallen door een vijandelijk soldaat.











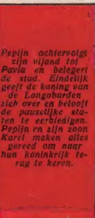














(Wordt voortgezet.)



KAPITEIN GRIJZEBAARD

DOOR R. Macherot



















GEEN *Autosalon*

MAAR KUIFJE KWAM ACHT EN BRENGT ZE HIER IN



(1)



(2)

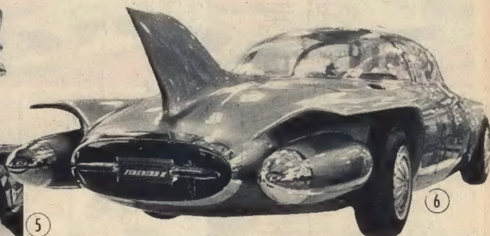
PININ-FARINA

(3)

ITALIE : LANCIA bracht een paar maanden geleden een prachtige berline op de markt, de « Flaminia ». 6 cyl. motor in V, cylinderinhoud 2.458 cm3, vermogen 98 PK. en 170 km per uur. (1)
Deze Ferrari « Superfast » wordt niet aan de lopende band gemaakt, dat zie je zo ! Wat denk je van dat windscherm zonder stijlen ? Prachtig, hé ? Wie een dikke portefeuille heeft, kan eens naar de prijs informeren. Snelheid 300 km per uur ! (2)
Farina bekleedde de Fiat 600 met een erg speciaal koetswerk « Marine ». De achterste bank heeft een U-vorm en is uit hout. (3)

GROOT-BRITTANNIE : DE « Austin Healy 100 », een van de beste Engelse sportwagens, is thans uitgerust met een 6 cyl. motor (in plaats van 4) wat hem toeliet in de Verenigde Staten enkele rekords te breken. Vermogen : 102 PK. Snelheid : 200 km per uur. De radiatorrooster werd gewijzigd en in de motorkap werd er een luchtprise aangebracht. (4)

(7)



(6)

(5)

VERENIGDE STATEN : HET instrumentenbord van een « Firebird II ». Het stuurwiel is vervangen door een soort van hefboom. (5)
General Motors presenteert ons zijn prototype van een wagen met turbine : « Firebird II ». Een klein detail : alles opent en sluit electrisch. (6)
En dat is dan de « voorsteven » van de Dodge « Royal Custom » met slagtanden of stormrammen op de schokbreker. (7)

FRANKRIJK : DE « Alpine », cabriolet en décapotable, een Franse wagen met een koetswerk uit plastic dat, zoals je ziet, wel elegant is. De motor is die van de Dauphine. Maximum snelheid 130 of 140 km per uur al naar gelang de cylinderinhoud. (8)
Hier heb je dan waarachtig de Citroën 2 PK. « Sport » ! De lijn van de carrosserie in plastic werd zorgvuldig bestudeerd en laat toe een snelheid van 20 km per uur te winnen. Vooraan twee onafhankelijke zetels. De wagen is bestemd voor twee personen, doch achteraan kunnen twee kinderen plaats nemen. De suspensie is die van de gewone 2 PK. (9)



(8)



(9)

DIT JAAR...

ER ENKELE GEHEIMEN WOORD EN BEELD



GROOT-BRITTANNIE : NOG een Engelse wagen de « Aston-Martin 3 l. ». Een puike sportwagen die vast op de baan ligt en op uitstekende mechanische kwaliteiten kan bogen. Een carrossier van Milaan bekleedde hem als « cabriolet décapotable » die de naam « Superleggero » kreeg. (10)



SPANJE : SPANJE pakte uit met een mooie sportwagen de « Pegaso Z 103 » van 3,9 l. die een vermogen ontwikkelt van 275 PK met 6 500 omwindingen per minuut en een snelheid van 260 km per uur Prijs : 8.000 dollar. (11)



Gregoire bouwde een nieuwe sportcabriolet. Mechanisch is deze wagen afgeleid van de « Hotchkiss Grégoire » en de bekleding werd getekend door Chapron. De motor heeft 4 cyl (flatfour) met een inhoud van 2.188 cm3, een vermogen van 120 PK met 4.500 omwindingen per minuut. Snelheid : 180 km per uur. (12)



EEN GROTE EXCLUSIVITEIT KUIFJE



HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

HET EDELSTE DIER VAN DE SCHEPPING

M'N jonge lezers hebben beslist met elkaar afgesproken, want de laatste weken hoor ik steeds weer dezelfde vraag : « Waarom vertel je ons nooit iets over renpaarden, over paardenkoersen. Dat is toch ook interessant !

INDERDAAD, het is interessant en ik kan me best voorstellen dat vele jongens en meisjes dromen van een poney of van een groot, mooi paard. Wie zou hen ongelijk geven ? Is het paard niet het edelste dier van de schepping en de mooiste verovering van de mens ? Vroeger genoten de troepenparades meer belangstelling dan nu en weet je waarom ? Om die vele fraaie uniformen met goud en zilver bestikt ? Neen, hoor ! Om de paarden ! De grootste belangstelling ging altijd naar de ruiterij uit

De paarden verdwenen uit onze straten en ook uit de legers; zij moesten plaats ruimen voor auto's, tanks en dies meer. Om enkele dozijnen mooie paarden te zien, moet je nu naar de wedrennen van Bosvoorde of elders gaan

Een volbloed heeft, maar dat weet je wellicht reeds, een indrukwekkende stamboom Het heeft ouders die de « cracks » van de wedrennen waren en wier namen een vermogen waard zijn Het jonge volbloed wordt van bij z'n geboorte met de tederste zorgen omringd. De eerste twee jaren van z'n leven zijn voor hem misschien wel de beste, de prettigste Dan komt het veulen naar een opleidingscentrum en loopt en stoeit er zo wild als de wilde en halfwilde paarden op de eindeloze vlakten van Centraal Amerika Men moet de « yearling » aan het zadel gewennen en dat is een hele operatie. De « lad » nadert voorzichtig, het paard laat begaan tot de lad dat zadel op z'n rug legt ! Het jonge volbloed steigert dat het een lust is en men moet het zacht toespreken, het strelen en met veel geduld weer tot bedaren brengen. Wanneer het zadel dan eindelijk degelijk op de rug van het volbloed gebonden is, begint de taak van de jockey. Deze legt zich op z'n buik op het paard en begint een echt cirkusnummer ! Jonge paarden verdragen geen ruiter en een volbloed, hoe verstandig ook, begrijpt niet onmiddellijk dat zijn levenswijze grondig zal veranderen en men uit hem een renpaard wil kweken dat, tijdens talrijke wedrennen, de strijd zal aanbinden tegen de chronometers ... Het paard dat er in gelukt enkele wedrennen te winnen, stijgt geweldig in waarde. Miljoenen worden telkens op zijn spierkracht en intelligentie verwed, er worden ook fortuinen verspeeld. Het wedden op paarden is een hele kunst !



Geschiedenis zonder woorden



HET GEHEIM VA

Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

















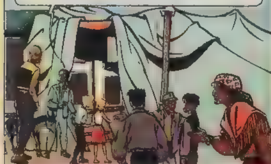


N BALIBACH





(1) Gerechtshof van de Zigeuners.



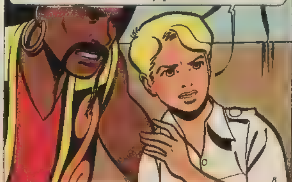


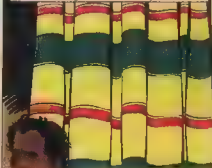












DE AMERIKANEN BOUWEN EEN ZAKDUIKBOOT MET KOMFORT

DE Amerikanen hebben een ultra-moderne zakduikboot gebouwd die zijn vierkoppige bemanning een maximum aan veiligheid en komfort biedt. Van ver gelijkt deze zakduikboot, wanneer hij aan de oppervlakte komt, op een walvis. De stuurhut is meer die van een vliegtuig dan van een duikboot.



Hier heb je dan enkele karakteristieken van deze zakduikboot die niet als militair geheim aanzien en voor de pers vrijgegeven werden : air-conditioning en controle van de temperatuur. De hut, die van de motoren gescheiden is door een speciaal beschot, is voorzien van alle technische nieuwigheden om het geluid te dempen. Een komfortabel vertrek waar de bemanning kan uitrusten of slapen. Een moderne keuken waar warme maaltijden kunnen bereid worden.

Dank zij z'n eenvoudige constructie kan deze Amerikaanse zakduikboot in afzonderlijke stukken met boot trein of vliegtuig vervoerd worden.



Op foto 2 zie je boven water van links naar rechts : een kiekje in de machinekamer die afgesloten wordt door een ronde plaat helemaal op het achterplan. - Het vertrek achter de stuurhut. - Een blik in de ruimte voor de stuurhut met zuurstofreservoirs en de telecommunicaties. - Het vierde en laatste kiekje toont je de waterdichte kist waarlangs de bemanning de zakduikboot kan verlaten om onder water een verkenningstocht te maken. - Op de twee medaillons in het midden zie je, onderaan rechts en links, de waterballasts of reservoirs die met water gevuld worden en het duiken mogelijk maken.

OPERATIE WAAGHALS



Hilary en Dolan vluchten naar de Oostenrijks-Joegoslavische grens toe. In een hoeve krijgen ze een stevig ontbijt. De boerin en haar zoon zijn vriendelijk, de knecht verlaat de hoeve om de politie te verwittigen...

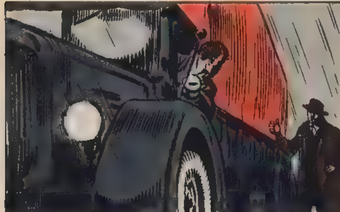
EEN VRACHTWAGEN OP DE WEG



(49) MET onverschillig gelaat bladerde Ken Dolan in de krant die de stalknecht op de tafel had laten liggen en werkte de laatste happen van zijn ontbijt naar binnen. Tien minuten later namen zij afscheid van de boerin, van de grijsaard en van de knaap en verlieten de hoeve zonder dat iemand een gebaar deed om hen te weerhouden. Toen zij weer op de grote weg stonden, bemerkten zij in de verte de stalknecht die naar huis terug kwam. « Alle duivels » bromde Dolan, « die heeft er geen gras laten over groeien »



(50) HILARY knikte bevestigend. Hij signaleerde onze aanwezigheid, dus moeten we vlug handelen en enkele risico's nemen. Als we de kortste weg nemen zijn we binnen een vijftiental minuten op de weg naar Birkfeld. Daar liften we, er moeten om dit uur al heel wat auto's op de grote verkeersweg zijn. Dat is wel gevaarlijk maar we hebben geen keuze. Ben je akkoord ? Ken haalde de schouders op. Waarom zou hij het daar niet mee eens zijn ? Zij liepen zo vlug ze konden en bereikten hijgend de asfaltweg.



(51) ZIJ lieten drie wagens die met grote snelheid afkwamen voorbij rijden en gaven dan teken aan de chauffeur van een zware vrachtwagen. Deze bemerkte hen een beetje te laat, want hij kon slechts een honderdtal meter verder stoppen. Hilary en Dolan liepen er naar toe. « Wij hebben benzinepech op vijf kilometer van hier en zouden graag mee rijden tot aan de eerstvolgende garage. Ben je op weg naar Birkfeld ? ». De chauffeur een grote blonde man met een naïef uiterlijk glimlachte en knikte bevestigend



(52) DE twee vrienden installeerden zich op de smalle bank naast de chauffeur en weg waren ze. Gedurende de eerste tien minuten van de rit zwegen ze alle drie. Het regende. Het was een fijne dichte regen die de wegen erg glibberig maakten. Voorovergebogen staarde de chauffeur van de zware vrachtauto naar de weg. De ruitenwisser werkte te langzaam om het water van het vuile windscherm allemaal weg te wissen. Plotseling zei de chauffeur « Hebben jullie naar de radio geluisterd ? »



(53) NEEN », antwoordde Hilary een beetje ongerust. « Ik heb zo de indruk dat ze in Wenen tamelijk zenuwachtig zijn. De politie zoekt twee gevaarlijke spionnen die trachten de grens te bereiken. De autoriteiten zouden waarschijnlijk veel geven om hen bij de kraag te kunnen vatten. De kranten van de vorige nacht publiceerden de foto's van de mannen. Het is eigenaardig, maar... » De man zweeg. « Wat is eigenaardig » vroeg Hilary. « Ho, niets. . » antwoordde de chauffeur, zo onverschillig mogelijk



(54) KEN draaide het hoofd en bemerkte het dagblad dat een heel eind uit de zak van de chauffeur stak. Hij schrok, maar liet daarvan niets merken. Alweer die foto's. De chauffeur keek net zoals te voren oplettend naar de weg, maar iets in zijn houding zei dat hij een beetje bang, en er misschien op uit was de spionnen aan te houden. Dolan voelde de koude zweetdruppels over de rug parelen. « Hij heeft ons herkend, dacht hij, dat lijdt geen twijfel. »

(Wordt voortgezet)

DE OVERSTROMING VAN HET SINT-JANSEILAND

VERHAAL VAN J.-C. PASQUIEZ

GEILLUSTREERD DOOR BEF

JONATHAN drukte op het gaspedaal en de grote groene vrachtwagen zette zich langzaam in beweging. Buiten, te midden van de regen en de stormwind, stond een dichte menigte te wachten. De vrouwen keken angstig naar de chauffeur en zijn gezel. Deze laatste opende het raampje en stak zijn gebronsde elleboog naar buiten. Jonathan draaide naar rechts en riep zo hard hij kon om zich, boven de storm uit, verstaanbaar te maken.

WEL, laten jullie ons door?

Hij ontkoppelde en drukte dan weer op het gaspedaal. De motor ronkte luid. Een vrouwenstem riep :

— Jonathan, meen je dat je hen nog kan redden?

Het was Samy, de begeleider, die glimlachend antwoordde :

— Wees gerust, we zullen ons best doen!

Met het lawaai van een lokomotief reed de zware vrachtwagen nu langs de grote weg, omzoomd met kleine huizen in hout en beton, het stadje uit.

— Ik hoop maar dat onze opzet slaagt, zuchtte Jonathan.

Een man holde nog een eind achter de vrachtwagen om er zich van te vergewissen dat het zeildoek wel degelijk bevestigd was. Onder dit zeildoek was inderdaad het lot van driehonderd mensen verborgen.

De steenweg was zo glibberig als een schaatsbaan. De regen kletterde tegen het windscherm en op het zeildoek. Samy deed het raampje weer toe, want de regen en de wind sloegen hem in het aangezicht. Jonathan stak een sigaret op. De snelheidsmeter wees 35. Dat was helemaal niet veel, maar de storm belette hen vlugger vooruit te komen. Overal lagen er boomtakken en dakpannen op de grond. Er was zelfs een grote en zware telefoonpaal omver gewaaid.

— Vreselijk zo'n storm, zei Samy, het is lang geleden dat we zo iets nog beleefd hebben en ik geloof niet dat het vlug zal gedaan zijn, kijk maar eens naar de lucht!

Jonathan knikte zwijgend. Na enkele ogenblikken vervolgde Samy :

— Wij hebben zo vlug een beslissing getroffen dat ik niet eens de tijd heb gehad de situatie te snappen. Weet jij er iets meer over?

Jonathan antwoordde :

— De zaak is eigenlijk eenvoudig. De arbeiders kwamen zo juist klaar met de grote brug over de stroom. Ze verbindt de rechteroever met het St-Janseiland. Je kent dat eiland toch, nietwaar? Het is niet groot en het heeft geen dijken om het tegen de overstromingen te beschermen. Het is dus niet moeilijk zich in te denken hoe het er daar thans uitziet. Ten gevolge van de geweldige storm, steeg het water en overstroomde het eiland waarop de firma, belast met de bouw van de brug, voor haar driehonderd arbeiders een paar honderdtal houten woningen liet optrekken. Volgens de laatste berichten werden deze lichte huizen totaal vernield en meegesleurd door de stroom. Enkele woningen, die hoger staan, bleven tot nog toe gespaard en daar hebben al de ongelukkigen thans hun toevlucht gezocht.

— En waarom zijn ze dan niet teruggekeerd naar het vasteland, vermits de brug af is of werd die misschien ook vernield?

— De brug is opgetrokken uit staal en beton. Het zou me verwonderen, moest die ook vernield of meegesleurd zijn door het water. Nu, we zullen wel zien. Hoofdzaak is dat we de gewonden de nodige medicijnen en warme dekens brengen.

— Zijn er veel gewonden?

— Ja, een tiental en enkele daarvan zeer ernstig. Het is voor hen dat ik een doos serum moest meebrengen. Ze zit hier onder de zitting van onze bank.

Af en toe versperde een omgewaaide boom de weg voor een deel en Jonathan moest goed opletten. De twee mannen zwegen. Na anderhalf uur rijden, verlieten zij de grote weg en sloegen af naar een klein en rotsachtig pad dat naar de stroom afdaalde. Voor hen lag de bergstroom die door de storm en de regen gezwollen was. Ze moesten nu een smalle weg volgen die door de bergen en langsheen diepe afgronden slingerde. Op een zeker ogenblik hadden ze de hoge bergwand aan de ene kant en het schuimend en kolkend water aan de andere kant.

— Nog een beetje geduld, zei Jonathan, en dan zien we of de brug er nog ligt.

Het had opgehouden te regenen, maar de wind was nog altijd even hevig en joeg de zware loodgrijze wolken in razende vaart langs de hemel.

Samy rookte de ene sigaret na de andere. Hij was nog zenuwachtiger dan zijn gezel, die met gespannen gelaat naar de smalle weg keek en de twee handen strak om het grote stuurwiel gekneld hield. Beiden luisterden naar het eentonig geronk van de motor en het geluid van de banden op de natte kasseistenen. Ze daalden nu een steile helling af en Jonathan remde. Dan volgde een scherpe bocht en daar lag het St-Janseiland. De stroom was hier heel breed, en in zijn midden lag het kleine eiland als het ware verloren. Hoge golven sloegen er over. De zon kwam even kijken en Jonathan riep :

— Kijk, daar staan ze!

Inderdaad, op een strook grond, nauwelijks iets groter dan een voetbalterrein, stonden een hele groep arbeiders dicht bij elkaar.

— En waar is de brug? vroeg Samy plotseling.

— Verdraaid, ik zie ze niet!

— Zou die massa staal en beton dan werkelijk meegesleurd zijn door de stroom?

Samy bekeek zijn vriend met wanhopige blik.

— We kunnen er niet over, mijn beste. We geraken nooit op het eiland. Jonathan reed zwijgend voort en keek naar de plaats waar de brug moest liggen. Hij remde uit alle macht. Kreunend en hijgend stopte de zware vrachtwagen.

— Daar! Daar!

Over heel de breedte van de stroom staken er palen uit het water.

— Wel wat bedoel je, vroeg Samy.

— De brug, de brug, ze is er nog! maar ze is ondergespoeld Het is daarom dat die ongelukkigen er niet over konden. Ze zouden immers meegesleurd worden door de stroom.

— Ja, ik zie het, maar dat helpt ons toch niet verder.

— We zullen het toch proberen.

— Je bent gek!

— Misschien, maar we zijn toch niet naar hier gekomen om onze makkers aan de overkant alleen maar te bekijken.

— Neen, inderdaad, we moeten hen helpen.

— Geef me een sigaret.





— Zal ik het stuur overnemen?

— Neen, antwoordde Jonathan, laat maar, het zal wel gaan.

Hij schakelde de motor weer in en stuurde zijn zware wagen in het water. De schokbrekers verdwenen in de golven. Jonathan trok de eerste versnelling. Hij moest juist in het midden van de brug rijden. De kleinste vergissing betekende dat zij reddeloos zouden verloren zijn. Ze spraken niet. Ze wisten wat er op het spel stond. Met ongelooflijke kracht sloeg het water over de brug en dreigde de vrachtwagen ieder ogenblik te kantelen en mee te sleuren.

Jonathan had geen tijd om naar het water te kijken. Samy echter wel en hij was niet gerust. Liefst zou hij zelf het stuur gegrepen hebben. Men is minder bang, wanneer men zelf stuurt. Hij keek nu oplettend naar ieder maneuver. Ze zagen niet dat er beweging kwam in de mensenmassa aan de andere zijde van de brug. Men deed hen teken, maar voor Jonathan en Samy telde slechts een enkele zaak : over de brug geraken. De stroom schuimde en kolkte beneden hen en nu en dan sloeg er een golf met geweld tegen de deur. De motor kreunde en kraakte pijnlijk Jonathan drukte het gaspedaal helemaal in. Het was thans het moment niet om de motor te laten vastlopen. Jonathan kreeg opnieuw hoop, want hij voelde dat zijn trouwe vrachtwagen gehoorzaamde aan de geringste druk en de helft van de weg was reeds afgelegd. Toen keek hij voor het eerst naar de stroom en op zestig meter afstand zag hij zijn werkmakkers staan die met de armen zwaaiden. Was dat van vreugde?

Samy werd lijkbleek en schreeuwde :

— Let op!

Hij wees stroomopwaarts. Jonathan schrok, maar wist zich onmiddellijk te beheersen.

Een twee meter hoge golf gleed vlug in de richting van de brug.

We zijn verloren, dacht Jonathan. Een sekonde later had hij echter reeds de versnellingshefboom in de hand.

— Ik ben in eerste, ik rijd niet vlug, maar mijn motor is krachtig. Maar wat moet ik doen als de golf komt voor we over de brug zijn? Ik moet in tweede versnelling rijden. Dat is het enige wat er te doen staat!

Jonathan ontkoppelde. De versnellingsdoos kraakte en de zware vrachtwagen ging met een schok vooruit. De golf naderde. Ze was nu nog slechts vijftig meter van de vrachtwagen en er bleven nog dertig meter te rijden, alvorens ze over de brug waren. Jonathan begreep dat het toch te laat zou zijn en zei :

— In derde gaan?

Samy knikte bevestigend Ze reden nu nog sneller, maar men voelde onmiddellijk dat de motor aan het einde van zijn krachten was. De golf was daar. Jonathan voelde een geweldige schok op het hoofd. Dan werd het nacht voor hem...

★

TOEN hij de ogen weer opende, scheen de zon Vele gezichten bogen zich over hem en hij herkende dat van Samy.

— Samy ben je daar?

Het was een andere stem die antwoordde :

— Ja, Samy is hier ook. Hij heeft je gered.

Jonathan glimlachte flauw. Hij trachtte zich op te richten. Samy en de dokter hielpen hem.

— Hou je maar rustig kerel, want je hebt een flinke schok gekregen.

— En wat is er eigenlijk gebeurd?

Toen zag hij in de verte een groep werklui druk doende rond een vrachtwagen, die gekanteld was en waarvan de kostbare inhoud op de grond lag.

— En de geneesmiddelen, dokter?

De geneesheer drukte Jonathan de hand.

— Je vrachtwagen werd met de golf op het strand gespoeld, de deur is open geslagen en jullie zijn meegespoeld door de stroming. Gelukkig heeft Samy je tijdig gegrepen. Hij slaagde er in je aan wal te brengen. We waren trouwens reeds ter plaatse om hem te helpen. Zoals je ziet, hebben we een heleboel van de inhoud kunnen redden. Ook het serum heb ik gevonden en de gewonden zijn thans buiten gevaar. We moeten geduldig wachten tot het water terug trekt. Dat zal niet lang meer duren. Rust nu beste kerel, en trek je van het overige niets meer aan. Je hebt ons gered en we zijn je erg dankbaar

HET ONZICHTBAAR LICHT

1. - EEN ALZIEND OOG



GEHURKT en met een oor tegen de wand van de brandkast gedrukt, draait een man voorzichtig de drukknoppen om. Het geklik van de tong van het slot verraadt dat hij dicht bij z'n doel is... binnen enkele ogenblikken zal de zware stalen deur open gaan. Plotseling echter flitst het licht aan en daar weerklinkt een kort bevel: Handen omhoog! De dief wordt door twee gewapende mannen in bedwang gehouden.. In de gevangenis kan hij mediteren over zijn onvoorzichtigheid: hij had het inderdaad gewaagd, zich in de onzichtbare straal van het « magisch oog » te begeven



HAD de dief zich de tijd gegund het vertrek grondig te doorzoeken, dan zou hij misschien dicht bij de koffer, verborgen in de muur, twee apparaten ontdekt hebben. Eén van deze is de generator van infrarode stralen De stralenbundel, die men niet zien kan, is naar het ontvangtoestel gericht De ziel van dit laatste is een foto-electrische cel. Iedere onderbreking van de stralenbundel — in dit geval de doorgang van de dief — heeft automatisch het inschakelen van een alarmsysteem tot gevolg



DE onzichtbare stralen werken zeer afdoend, te meer daar er gewoonlijk naast deze stralen nog een verwekker van ultrasonische geluiden opgesteld is Het is zelden dat de voorzorgen door de bezoeker genomen om één apparaat te neutraliseren, het andere alarmsysteem niet in werking brengt. Zender en ontvanger van infrarode stralen kunnen ver van elkaar verwijderd zijn Tijdens proefnemingen is men er in geslaagd stralen op te vangen, die 6 1/2 km verder uitgezonden worden. De infrarode stralen verspreiden zich in rechte lijn Men gelooft, dat alleen de ronding van de aarde een grens stelt aan de detectie van deze stralen



WAT zijn nu eigenlijk de infrarode stralen? In het jaar 1800 liet Friedrich W. Herschel, een Brit van Duitse geboorte bekend als wis- en sterrekundige, een termometer langs een prisma glijden waarin de zonnestralen geschift werden. Hij stelde vast dat het rode uiteinde van het spectrum meer hitte gaf dan het violette uiteinde. Hij hield nu zijn termometer een beetje verder dan de rode stralen en zag dat het kwik vlug steeg. Daar bevonden zich zonnestralen die absoluut onzichtbaar waren en een grote warmte verwekten Ze werden de « infrarode » stralen genoemd

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Kleine Poedel en Kid Ordinn hebben het aan de stok met de inwoners van Wood City























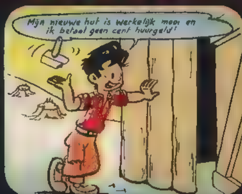


Onze tekenfilm voor alle jongens van

DE TROFEE

door

NOEL BISSOT







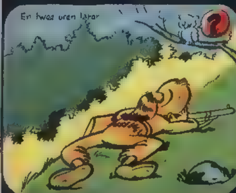








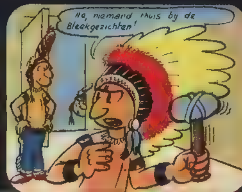














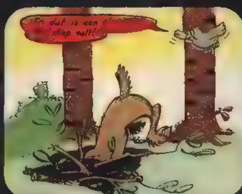
7 tot 77 jaar en ... de anderen!







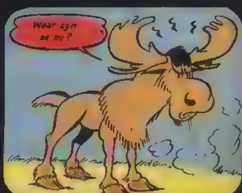










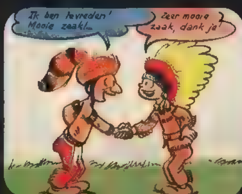














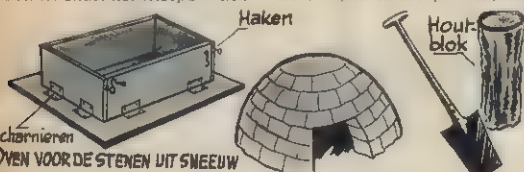
SCHUD HET UIT JE MOUW
DOOR PROFESSOR RICARDO

WE SPELEN ESKIMO

NATUURLIJK zijn er geen winters meer! Iedereen is het daar roerend over eens, wat niet wegneemt dat de winterkoning vorig jaar in de maand februari duchtig in onze neus gebeten heeft. Of er dit jaar heel veel sneeuw zal vallen weten we niet, maar we zijn optimist. Zodra onze tuin of onze straat onder een dikke, witte vacht ligt, is er geen mens die ons binnenshuis kan houden! Buiten is het heerlijk en gezond om eens duchtig te ravotten. Wanneer er veel sneeuw ligt en de termometer daalt tot onder het vriespunt heb je het ideale weer om « Eskimootje te spelen » en een iglo te bouwen. Alleen kan je dat echter niet, je moet enkele vrienden optrommelen.

Wat je daarvoor nodig hebt? Heel weinig. Op een brede plank van ongeveer 35 x 40 cm maak je met vier plankjes van dezelfde hoogte en acht scharnieren een « sneeuw-oven ». Bekijk de tekening goed. De plankjes moeten, dank zij de scharnieren, neerslaan. Je moet ze ook opslaan en kunnen vastmaken met de haken en de ogen, die op de tekening aangeduid worden. Met een spade schep je sneeuw in de vorm, stampt goed aan met een blok hout. Nu laat je de vier planken van je vorm neer en daar komt je eerste steen te voorschijn. Onnodig te vertellen dat je heel wat stenen nodig hebt om een fatsoenlijke iglo te bouwen.

Met behulp van een koord trek je nu een mooie cirkel in de sneeuw, want een iglo is rond aan de basis. Pas op, architekten-in-den-dop, vergeet de ingang niet! Boven de opening van de deur moet je de stenen dicht tegen elkaar pressen, anders een plank of stutbalk leggen. Langzamerhand schuif je de stenen meer naar de binnenkant toe, zo krijg je de mooie ronding van het dak. Makkelijk is dat niet maar met wat geduld en een beetje handigheid kom je een flinke emmer water nen stop je toe met sneeuw. Zo je daar mee klaar bent, giet je er een flinke emmer water over je iglo, de vorst doet de rest. Als het de volgende nacht bv. 10 onder nul vriest, dan is je iglo zo sterk als een huis van beton! Af te breken hoef je het niet te doen, daar zorgt de lentezon wel voor!





HET ZEEPAARDJE

HET zeepaardje is geen vis zoals een andere vis! Het zwemt niet horizontaal maar vertikaal! De term « zweven » zou juister zijn, want die sierlijke dingetjes — ze zijn niet langer dan 15 à 20 cm — zweven op en af in het water van de warme zeeën. Hoe dat zeepaardje aan z'n naam kwam, merk je dadelijk aan z'n kop die rechthoekig op de romp staat en enige vergelijking toont met die van een paard. Het is asbruin van kleur met een blauwe en groene glans, het heeft een dik buikje en een tamelijk dikke en platte grijpstaart waarmee het zich aan waterplanten kan vasthouden.

Het eet kleine, voor het menselijk oog bijna onzichtbare, diertjes. De ogen van het zeepaardje bewegen in alle richtingen, ze zijn onafhankelijk van elkaar en ieder oog kan op z'n eentje in alle richtingen draaien en ook van kleur verwisselen. De zeepaardjes houden in de lente een bruiloftsdans, het wijfje legt van twee- tot driehonderd eitjes. Ze worden niet in het zand of ook niet in een nest gelegd maar in een buidel die het mannetje heeft. In die buidel ontwikkelen de eitjes zich tot kleine zeepaardjes die volledig gevormd uit de buidel kruipen. Ze gaan onmiddellijk hun eigen weg. Ze zoeken zelf hun eten en moeten niet door hun ouders geholpen worden. De zeepaardjes behoren tot de « glansschubbigen » die een rol gespeeld hebben in het begin van de geschiedenis van de aarde. Het zijn amusante dieren en in het Antwerpse Zoo kan men er uren geboeid naar kijken.



GESCHIEDENIS ZONDER WOORDEN

KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

GROOTHEID EN VERVAL

MEN hoeft geen profeet te zijn om te voorspellen, dat de keizer die aan het bewind komt dank zij de invloed van een militair kliekje en die zijn gezag slechts kan handhaven met de steun van enkele legioenen, zeer weinig kans heeft om rustig in zijn bed te sterven ! Vroeg of laat wordt hij, dank zij de macht en de invloed van een andere kliek, van de troon geworpen en onthoofd Zo gaat het nu eenmaal ! De wereld is een schouwtoneel... Vandaag grootheid, roem en macht en morgen reeds verval en dood...



1. — HIJ REGEERDE 87 DAGEN

PERTINAX volgde Commodus op als keizer en hij werd na een regering van 87 dagen door de Pretoriaanse Wacht vermoord, omdat hij weigerde aan ieder lid van de wacht 5 000 goudfranken uit te keren De legioenen die in de verschillende delen van het rijk legerden, droegen hun kandidaat voor en ten slotte werd Severus Septimus verkozen die van Carthago afkomstig was Hij reorganiseerde het rijk vocht tegen de Picten (oudste inwoners van Schotland) en versterkte de « Pictenmuur », die Groot-Brittannie van oost naar west doorsneed om het zuidelijk gedeelte van het land tegen de invallen van de Barbaren uit het noorden te beschermen



2. — CARACALLA

SEVERUS SEPTIMUS stierf in 211, te York, en zijn soldaten schonken zijn twee zonen Geta en Caracalla het keizerlijk purper. Caracalla stak zijn broer neer en liet 20 000 van zijn aanhangers vermoorden. Caracalla werd berucht om zijn wreedheid Hij gaf alle ingezetenen van het uitgestrekt rijk het Romeins burgerrecht daarmee kregen die dan ook de plicht belastingen te betalen !



3. — TIMGAD EN TEBESSA

DE wrede tiran liet enkele prachtige bouwwerken na. De Thermen (reusachtige warme baden) die hij te Rome deed aanleggen waren prachtig, de steden Timgad en Tebessa aan de rand van de Sahara, met hun triomfbogen, teaters en weelderige woningen getuigen van een ongehoorde rijkdom

4. — HELIOGABALUS

CARACALLA werd in 217 neergestoken en de legioenen schonken de keizerlijke waardigheid aan een veertienjarige knaap die Bassianus heette en priester was van de zonnegod te Emesa (Syrië). Van die god nam hij ook de naam aan : Heliogabalus De nieuwe keizer verkleedde zich als vrouw, parfumeerde zich droeg zoveel juwelen als maar enigszins mogelijk was en richtte een senaat op waar alleen vrouwen zetelden. Zoiets had Rome nog nooit meegemaakt! Heliogabalus werd vermoord en zijn lijk werd in de Tiber geworpen Hij was toen 18 jaar





5. — ALEXANDER SEVERUS

ALEXANDER was een kozijn van Heliogabalus en eveneens uit Syrië afkomstig Hij was een voortreffelijk, verstandig en vriendelijk heerser Zijn raadgeefsters waren zijn moeder, Mammaea, en zijn grootmoeder Julia Maesa Ook de geleerde jurist Ulpianus stond hem ter zijde Misschien had deze wijze keizer niet de ijzeren vuist om over Rome en de legioenen te heersen, want hij werd tijdens een soldatenoproer in 235, vermoord

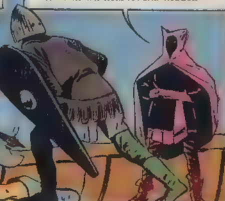
(Wordt voortgezet.)

Harald de

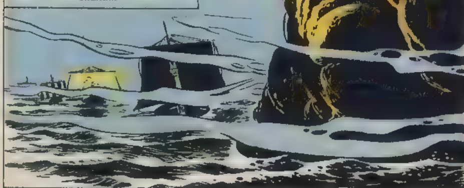


Onder leiding van Snorri overvallen piraten de vloot van Harald. Zij koesteren het inzicht deze laatste te vermoorden

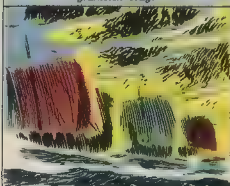


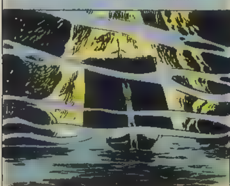


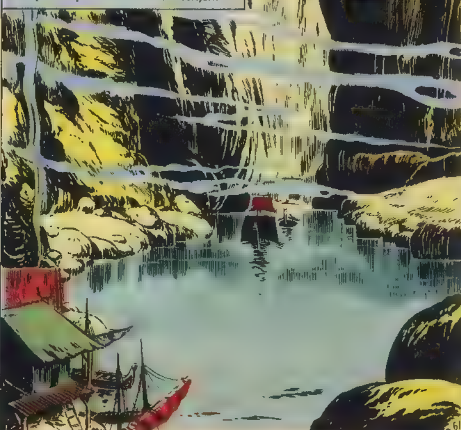












Viking



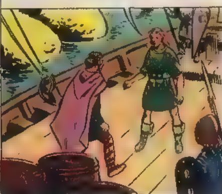
TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN





















(Wordt voortgezet.)



Marc, door zijn kameraden « Big » genoemd, is een piloot op zoek naar werk. Op zekere avond ontmoet hij in een klein restaurant een kameraad van zijn promotie, die de kleurige bijnaam « Pasja » draagt. Samen met zijn vriend wil Marc in Zuid-Amerika een maatschappij van vliegtuig-taxis oprichten

HET GELUK LACHT HEN TOE

MARC zweeg een ogenblik, z'n adem stokte in z'n keel.

— Je bedoelt... Je bedoelt dat je iemand kent die ons geld zou willen voorschieten om onze maatschappij op te richten? vroeg hij eindelijk.

Pasja knikte plechtig en gewichtig. Hij negeerde echter al de vragen welke zijn vriend hem stelde en hulde zich in een mysterieus stilzwijgen.

— Heb wat geduld. Binnenkort geef ik je nadere details.

PASJA hield woord en twee dagen later reeds zat Marc brandend van nieuwsgierigheid in het klein restaurant waar hij z'n vriend ontmoet had. Het was reeds laat. De stoelen stonden in lange rijen omgekeerd op de tafels en geleken op soldaten die het geweer presenteren. De dikke, brommerige restauratiehouder had een fijne fles Armagnac bovengehaald. Hij schonk de uitgelezen drank, met z'n warme gouden schijn, in kleine in facetten geslepen glazen en schraapte dan de keel:

— Jan bracht me op de hoogte van je plannen, bromde hij. Volslagen idioot!... En dan wil ik niet eens spreken over dat gek idee de Oceaan te willen oversteken met een klein vliegtuig! Neen, ik ken Zuid-Amerika... Ik was piloot van de « Aero Postal ». Wij brachten de post regelmatig naar de overkant. Neen, dat zegt je natuurlijk niets, je bent wat te jong. Ik zweer je dat men stalen zenuwen moest hebben om dat vol te houden... Ginds waren ook Mermoz, Guillaumet en Saint-Exupéry... Zij waren goede vrienden van me... Ze zijn allemaal dood... Spreken we daarover niet!... Waar was ik ook weer?... O ja, die bananen-republieken! Vreselijke landen! Geloof me, de koorts, de revoluties, de mist, de tornado's, de muskieten en de warmte... dat is nog allemaal het ergste niet! De mensen zijn het ergste, de mensen die hier door de maatschappij werden uitgestoten en die zich ginds neerzetten als vliegen op een boterham met jam... Ja, jullie gaan werkelijk een « rooskleurige » toekomst tegemoet, jongens!

Marc wierp een verwijtende blik op Pasja. Waarom moest hij hier zijn tijd verliezen om het gejammer van die oude baas te aanhoren? Pasja knipoogde alsof hij zeggen wou « geduld, vriend! ». De oude dronk zijn glas in een tuig leeg en hernam zijn monoloog dat slechts door zijn kuchen onderbroken werd:

— Alles wat ik jullie zeg, kan jullie vanzelfsprekend niet van mening doen veranderen. Ik ken Pasja!... Een fidele kerel, maar zo koppig als een muilezel... Hum... Ik ben vroeger ook zo geweest! En als ik jonger was... wie weet?... Natuurlijk vinden jullie geen mens die gek genoeg is om jullie geld te lenen... behalve ik dan... Ik heb noch vrouw, noch kinderen, noch familieleden... Ik vind dus dat ik mijn geld evengoed met jullie kan verliezen dan door op renpaarden te wedden! Het risico is niet groter, wat meen je?

Marc geloofde zijn oren niet. Stomverbaasd en met ogen als een slaapwandelaar staarde hij naar de oude man die bromde:

— Je meent dat ik oud ben en m'n boeltje best bijeen kon rapen, wat?... Ba! Ik doe het in herinnering aan de goede, oude tijd toen ik zo gek was als jullie twee. Als enig fortuin had ik toen ook slechts mijn geestdrift... Met Henri en Jean, ik bedoel met Guillaumet en Mermoz, hebben we dikwijls met ons leven kruis of munt gespeeld... zelfs wanneer het sop de kool niet waard was!

Marc drukte de hand van de oude piloot krachtig. Hij beefde van verrassing, van vreugde en van dankbaarheid.

— Jij bent een prachtkerel! zei hij met overtuiging.

— Dat volstaat, jongen, bromde de oude. Ik begin er al spijt van te krijgen.. Bedank me in ieder geval niet. Waarom trouwens?... Omdat ik je de middelen aan de hand doe regelrecht je dood tegemoet te gaan?... Een fraaie dienst die ik je bewijs, wat?

Marc sloeg met de vuist op de tafel, een somber vuur brandde in zijn ogen, toen hij uitriep:

— Wij zullen slagen!

Dit werd op zulk 'n besliste, harde en overtuigende toon gezegd dat Lapomme er zich mee tevreden stelde zuchtend de schouders op te halen.

*

TOEN ging alles heel vlug. Terwijl Pasja van de ene vlieghaven naar de andere reed om vliegtuigen te kopen, liep Marc de drempels van de grote ondernemingen plat in de hoop iemand te vinden, die de kosten van de raid zou willen dekken. De restauratiehouder was erg vrijgevig, maar zijn middelen waren beperkt tot de aankoop van twee vliegtuigen die geschikt waren om dat wat de piloten van hen eisten — d.w.z. een zware en regelmatige dienst — te volbrengen. Big en Pasja hadden de aankoop van nieuwe vliegtuigen reeds lang uit het hoofd gezet, die waren werkelijk veel te duur!

Eindelijk had Marc dan een Amerikaanse petroleumfirma gevonden die bereid was hen gratis olie en benzine te geven voor de overtocht, in ruil voor de publicitaire exploitatie van een geslaagde overtocht. De andere onkosten zouden gedekt worden door een grote en wereldvermaarde firma van een verfrissende en versterkende drank « Aquavita », « het water dat dikke armen geeft! ». Aldus luidde althans de slogan op overgrote, bont gekleurde affiches, die men zo wat overal ziet.

In ruil echter moesten de piloten er zich toe verplichten gedurende heel de overtocht uitsluitend « Aquavita » te drinken. Bovendien zouden hun toestellen geschilderd worden met de kleuren van het merk: agressieve rode en groene strepen en op de romp in koeienletters: « Aquavita, het water dat dikke armen geeft! ».

Deze eis veroorzaakte bijna een drama. Pasja sloeg rood uit van woede en brulde:

— Nu is het nog niet genoeg dat men onze vliegtuigen verandert in cirkuspaarden en ons in clowns, nu verplichten ze me ook nog die vuiligheid te drinken tijdens de lange tocht! Dat is een hemeltergende schande! Ik dronk nog liever zuivere petroleum!



— Ba, zei Marc vergoelijkend, je doet een flinke desintoxicatiekuur bij je aankomst... ofwel drink je helemaal niet ! Je kan je « Aquavita » misschien de vissen aanbieden ?... Moest die slogan waarheid bevatten en hen dikke armen geven, ik bestelde er onmiddellijk zestig kisten van !

Nu het financieel probleem van de zaak opgelost was, reden onze vrienden kriskras door het land op zoek naar de geschikte toestellen. Zij maakten proefvluchten met tientallen oude vliegtuigen, keurden dozijnen motoren en bestudeerden aandachtig een hele reeks vliegtuigrompen. Uiteindelijk kon Marc een Fairchild met vier plaatsen op de kop tikken en een week later kocht Pasja er een van een kleine vliegtuigmaatschappij, die failliet verklaard was. De motor was in slechte staat, maar een Belgische firma kon hen, tegen een billijke prijs, een nieuwe motor leveren.

■

ZO stonden Marc en Jan dan met hun twee vliegtuigen op zekere dag op een vliegveld in de omgeving van Parijs.

— Die Fairchilds zijn traag en zwaar, verklaarde Marc, toen zij hun aankopen vergeleken. Bovendien moet men er steeds mee opletten bij het opstijgen. Ze zijn echter stevig en bestand tegen een flinke stoot. Dat is het belangrijkste voor het werk dat wij van hen vergen. De motor is krachtig en dat zal ons van pas komen op de te korte start- of landingsbanen.

Zij werkten als dwangarbeiders. 's Morgens, als de nevel nog in dichte sluiers boven de omliggende velden en bossen hing, stonden zij reeds in de loods waar de Fairchilds opgeborgen waren. Centimeter voor centimeter keurden zij de romp en de vleugels, de werking van de stuurinrichting, de electrische leidingen. Zij namen de motoren stuk voor stuk uit elkaar en onderzochten alles nauwkeurig en gewetensvol. Ten slotte monteerden zij grote brandstofreservoirs in de plaats van de achterste zetels en verbonden die brandstoftanks met de pompen. Pas als het reeds donker was, keerden zij naar Parijs, dat schitterde met duizend lichten, terug. En de oude wachtte hen op in zijn klein restaurant en roerde vol zorg en toewijding in een braadpan waarin het lievelingsgerecht van de twee piloten pruttelde. Marc en Pasja hadden niet veel tijd om te eten en nauwelijks de laatste hap naar binnen gewerkt, waren ze reeds over de kaarten gebogen waarop de Atlantische Oceaan een grote, blauwe vlek vormde en als het ware de groene en bruine vlekken van het land naar de met aantekeningen bedekte rand toedrong.

Lapomme zat schrijlings op een stoel, rookte profijtig en vertelde een anekdote uit zijn jonge jaren toen hij piloot was en de luchtvaartlijnen nog in hun kinderschoenen stonden, terwijl Marc en Jan eindeloze berekeningen maakten en het ene blad na het andere vol penden. Zij maakten kaarten van de winden, lijsten van de verschillende radio-frekwensies en telramen van het brandstofverbruik.

Eindelijk was alles klaar. Hun laatste werk was hun vliegtuigen te schilderen in vurig rood en bijtend groen, een groen dat e deed knarsetanden. Dan kwam er een schilder die er met een pistool de slogan op spoot : « Aquavita, het water dat dikke armen geeft ! ». De letters waren zo groot dat je ze van op driehonderd meter afstand zien kon !

VOLGENDE WEEK :

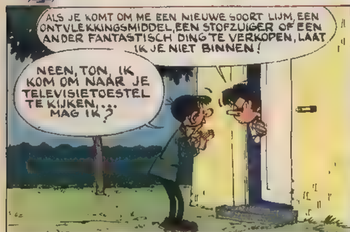
KOERS ZUIDWAARTS

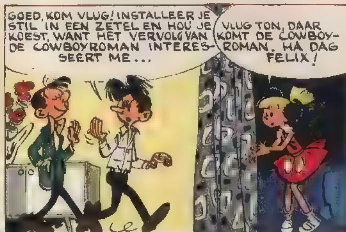


Ton en Tinneke



DOOR Franquin



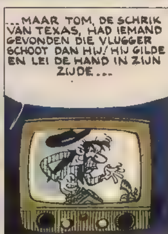




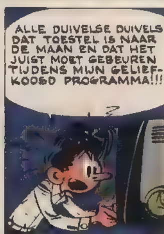


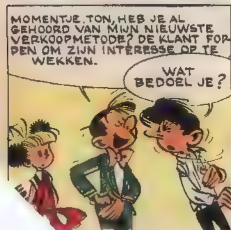


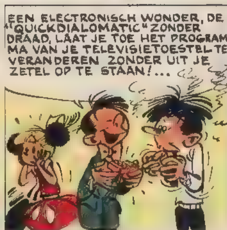










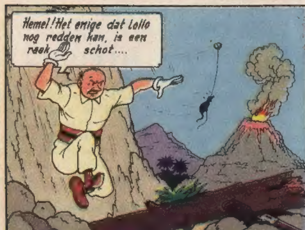




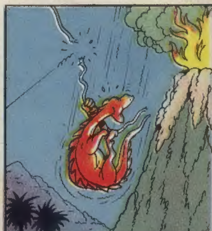
De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De zwevende steen sleept de arme Lollo mee tot boven de kratermond...





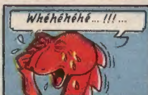








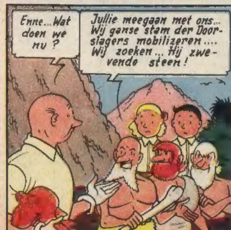


















(Wordt voortgezet)

VEEL TE KLEIN!



DE loodsen gemaakt voor de vliegtuigen die thans tien of vijftien jaar oud zijn, hebben een groot gebrek: ze zijn té klein voor de moderne toestellen. De Amerikaanse luchtmacht moest dit ook ondervinden op een militair vliegveld van München. Vermits men de staart van deze « B 26 » niet kon afsnijden, maakte men een opening in de deur van de loods!

KANALEN EN PETROLEUM



DAT het kanaal van Suez erg belangrijk is en een vitale rol speelt in de bevoorrading van Europa, vooral dan in petroleum, weten we nu stilaan wel. Dat kanaal is erg smal, te smal zelfs voor een druk verkeer, en daarom vertrekken al de schepen op een vooraf bepaal uur zodat botsingen en stremmingen vermeden worden. Alle schepen worden geloodst. Wist je dat er per jaar meer dan 1000.000.000 ton goederen door dat kanaal gesluisd worden en 60 % daarvan petroleum is? Door het kanaal van Panama worden per jaar 40.000.000 ton goederen verscheept. Door het kanaal van Kiel, dat de Baltische zee met de Noordzee verbindt, gaat er een transit van 45.000.000 ton goederen per jaar.



— Geen geluk vandaag, mijn beste! Nog een ontevredene!

DE POS

OOK VISSEN KUNNEN ZEEZIEK WORDEN!



NATUURKUNDIGEN hebben uitgevist dat... vissen zeeziek kunnen worden! Zet men vissen in een bad en brengt men het water in beweging, worden de vissen door het heftig op en af schommelen zeeziek. Op schepen heeft men bemerkt, dat vissen die in de keuken levend in grote bokalen gehouden worden, tijdens hevige stormen zo zeeziek worden als de passagiers! Maar, wat doen de vissen dan die vrij in zee leven? Op zee stormt het toch vaak? Ze voelen de storm aankomen en trekken op tijd naar diepere regionen waar het water, ook tijdens de zwaarste tempeesten, kalm blijft.

HISTORISCHE FIGUREN ZEGGEN HOE LAAT HET IS

ER tikken talrijke uurwerken te Wenen en vele bronzen klokken slagen er het uur of het half uur, maar er is één uurwerk dat al de inwoners van de Walsenstad nauw aan het hart ligt en dat uurwerk werkte niet meer sedert 1939, jaar waarin ze stil werd gelegd om electriciteit te sparen. Tijdens de oorlog werd het zwaar beschadigd en pas nu kon het hersteld worden. Het is de « Anker-Uhr » in 1914 gebouwd door Franz Matsch. Men kijkt niet alleen naar dat uurwerk om te weten hoe laat het is, men kijkt om de rij historische figuren te zien verschijnen en te bewonderen. Iedere figuur is werkelijk een meesterstuk. Je kan keizer Marcus Aurelius zien, Karel de Grote, Rudolf van Habsburg, de bouwmeester van de Sint-Stefaans katedraal, keizer Maximiliaan van Oostenrijk, graaf Sterhemberg (die Wenen verdedigde tegen de Turken) keizerin Maria-Theresia en Franz I, Jozef Haydn de geniale komponist.

LEES " KUIFJE " IEDERE WEEK!

NIEUWS IN

● Te Louisiana in de U.S.A wordt de langste brug ter wereld gebouwd. Ze overbrugt een afstand van acht en dertig kilometer. Iedere dag komt men klaar met honderd vijf en dertig meter.

● De geleerden voorspellen een nieuw ijstijdperk. Het ijs zal Europa bedekken tot aan de Baltische Zee en Amerika tot aan de Grote Meren. Je huivert al bij de gedacht alleen?... Geen nood, hoor! Dat nieuw ijs-

LEVE DE VODKA!



DE Amerikanen hebben de Russen een voetje gelicht! Zij beweren, noch min noch meer, dat die beroemde Russische vodka zijn oorsprong vond in Amerika! De Viking zouden de vodka in Rusland hebben ingevoerd en zij (de Vikings) zouden die drank ontdekt hebben in Amerika en wel in Nieuw Engeland, waar de vodka te voren was ingevoerd door de Indianen van Peru. Niemand is verplicht die uitleg te geloven, hoor!

PIPELINE VOOR STEENKOLEN

IN de staat Ohio (USA) heeft men een eenvoudig middel gevonden om de opgehaalde steenkolen vlug te transporteren: een pipeline van 176 kilometer. De steenkolen vloeien er door als petroleum. Neen maar, steenkolen zijn toch geen vloeistof! Men voegt er twee derden water bij en stuwt ze aldus door de pipeline. De kolen drogen bij hun aankomst wel!

DE RADIO IN EEN VINGERHOED

EEN nieuw type van radio deed zijn intrede in de wereld, hij is niet groter dan een vingerhoed en wordt... in het oor gedragen! Wie zo'n radio heeft kan er om het even waar op z'n eentje naar luisteren zonder z'n buren te storen. Dat is werkelijk een grote vooruitgang en « de buren » zijn de uitvinder beslist dankbaar!

TILJON

HET KORT

tijdperk komt pas binnen 1.000 jaar !

● In Amerika werden nieuwe electrische lampen in de handel gebracht die « de gezelligheid » in huis bevorderen of tot de « relax » (ontspanning) moeten bijdragen. Ze zijn groen, rose of azuurblauw.

● Wist je dat het honderd jaar duurt eer de Amerikaanse agave volwassen is, dat ze tien meter hoog kan worden en haar bladeren van 2 tot 3 meter lang zijn ?

VROUWEN ZIJN VOORZICHTIGER



VROUWEN kunnen niet behoorlijk sturen, », zeggen de mannelijke automobilisten. Alle verhoudingen in acht genomen, veroorzaken de vrouwelijke chauffeurs echter minder ongelukken dan hun mannelijke collega's. De verzekeringsmaatschappijen houden hiermee rekening en geven de dames een belangrijke ristourne. In Frankrijk slaagden vorig jaar 52 % van de vrouwelijke kandidaten voor het examen om een rijbewijs te krijgen tegenover 50 % van de mannelijke.

EEN MACHINE OM DIAMANTEN TE MAKEN



TOTNOGTOE was het te kostelijk syntetische diamanten te maken. Ze waren veel duurder dan de échte ! Hier zie je dan een machine uitgevonden door een Frans ingenieur waarmee het, aldus zegt althans de uitvinder, mogelijk is diamanten te maken die niet duurder zijn dan de échte ! Hij zou ze zelfs goedkoper kunnen leveren... Het toestel dat er uitziet als een wasmachine, heeft een kamer die bestand is tegen een druk van 10.000 kg per cm2 en een temperatuur van 3.000°.

EEN DRUK OP DE KNOP

NAAR men ons meedeelt, is men van plan de woningen in Engeland uit te rusten met een mechanische trap. Zo'n trap bestaat uit een brede treeplank die bevestigd is op twee glijsporen, zoals bij een roltrap, en in beweging wordt gebracht door een kleine electrische motor van 1/2 PK. Wie naar boven wil, gaat op de treeplank staan en drukt op de knop... de rest gaat vanzelf, zonder schok of stoot !

MIGRAINE EN STATISTIEKEN



UIT statistieken opgemaakt in de Verenigde Staten, blijkt dat alléén intelligente mensen klagen over migraine. Mensen die hun hersens niet hoeven te gebruiken of die er eenvoudigweg geen hebben, lijden niet aan deze kwaal. Zou je niet een van de volgende dagen over een vreselijke migraine klagen... alleen maar om te voorkomen dat men je voor domoor scheldt ?

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE ERG GEVOELIG ?

10 JA : Jij bent overgevoelig, hypernerveus. Een rustig leven in de gezonde buitenlucht is de beste remedie. Lees 's avonds geen verhalen over spoken, dieven en dies meer. Ga niet naar films kijken die je opwinden, kies liever een kluchtige prent uit.

7 TOT 9 JA : Ook jij bent te gevoelig. Tracht steeds je kalmte te bewaren en maak liever een flinke wandeling dan bv. naar een detectivefilm te gaan kijken. Sport en spel kalmeren de zenuwen, maken je gezonder.

4 TOT 6 JA : Je doet steeds je best je te beheersen en meester te blijven van je gevoelens, maar het gelukt je niet altijd.

1 TOT 3 JA : Je bent niet overgevoelig maar toch verlies je vlug het hoofd. Waar moet dat heen met je, als je nu reeds voor een kleinigheid het hoofd verliest ? Tracht de zaken wat kalmer op te nemen.

NUL : Jij weet niet wat het woord « paniek » betekent, je bewaart steeds je kalmte, je hebt stalen zenuwen. Je hebt geluk, vriend !

EEN KONTIKI-REIS IN OMGEKEERDE RICHTING

EEN maand geleden stak de Fransman Eric Bisschop met vier vrienden in een kleine haven van Tahiti met een vlot van wal, om zich door de stromingen te laten meedrijven tot op de westkust van Zuid-Amerika. Zij willen dus over de Stille Oceaan er doen eigenlijk de avontuurlijke tocht van de Kontiki maar in omgekeerde richting. Op dit ogenblik heeft men het vlot iets meer dan 700 km afgelegd.

Volgende week zien we

DAN COOPER

weer in een nieuw en spannend verhaal :

DE MUUR VAN DE STILTE

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

DEVEA

Publiciteit : PUBLI-Art

17-1-57

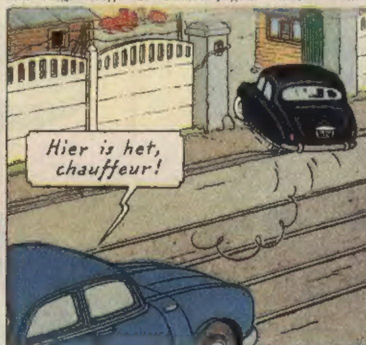
DE AVONTUREN VAN KUIFJE

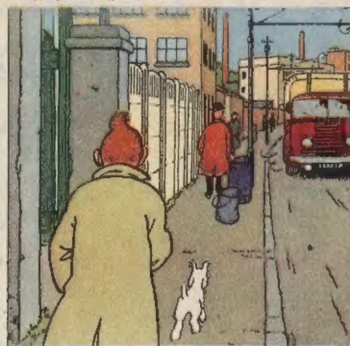
COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

Per taxi volgt Kuifje de zwarte Jaguar waarin Dawson heeft plaats genomen...





























(Wordt voortgezet.)